

[Thoft]

Formelt har forsvaret altid hævdet, at disse øvelser har været lovlige, idet »når der er tale om selve afhøringsøvelserne, så er netop det uddannelsesmæssige element i forhold til afhøringsofficererne ikke til stede, det er tværtimod understreget af, at der for deres vedkommende ikke må lægges nogen uddannelsesmæssige motiver ind i selve den procedure, der er«, som det hed i et svar til forsvarsudvalget i efteråret 1982. Naturligvis vil en afhøringsofficer, som via disse øvelser lærer at knække en fange, opnå en viden til brug i en krigssituation. Derfor mener jeg, at denne type øvelser allerede var forbudt ved Danmarks tiltræden af Genèvekonventionen af 12. august 1949.

Men med Danmarks ratifikation af torturkonventionen og dennes ikrafttræden for nylig foreligger der en ny situation. Jeg håber på denne baggrund, at vi nu får stoppet denne øvelsestype. Torturkonventionen skelner nemlig ikke mellem tortur udøvet i øvelsesøjemed og tortur udøvet i afhørings- og straffeøjemed. Konventionen forbyder slet og ret enhver form for tortur.

Svar (21/7 87):

Forsvarsministeren (Engell):

FN-konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf trådte i kraft den 26. juni 1987. Hermed skabtes et værdifuldt redskab i det internationale samarbejde om at forebygge og modvirke tortur. Danmark til lægger dette internationale samarbejde stor betydning og deltager aktivt deri.

Der skal naturligvis ikke herske nogen tvivl om, at Danmark vil overholde de internationale konventioner, vi har indgået.

Konventionens vedtagelse medfører imidlertid ikke nogen ny situation for forsvarets øvelsesvirksomhed.

Jeg henviser i øvrigt til min besvarelse den 13. oktober 1982 af spørgsmål nr. S 26.

Spm. nr. S 1434

Til *undervisningsministeren* (9/7 87) af:

Joanna Rønn (S):

»Vil ministeren tage initiativ til en udvidelse af uddannelseskapaaciteten på landets børnehave- og fritidspædagogseminarier på baggrund af den store søgning til de pæda-

gogiske uddannelser samt det stigende behov for uddannede pædagoger?«

Begrundelse

Det fremgår af fagbladet *Børn og Unge* den 9. juli 1987, at der i alt er over 4.000 ansøgere til børnehave- og fritidspædagoguddannelsen, heraf ca. 1.750 med 1. prioritet.

Endvidere må det forventes, at en del af de uddannelsessøgende, der bliver afvist ved de socialpædagogiske seminarier, vil søge ind på børnehave- og fritidspædagogseminarierne. Det drejer sig om ca. 2.200 ansøgere med 1. prioritet til ca. 1.100 pladser på de socialpædagogiske seminarier.

Jeg mener, at der er behov for at udvide uddannelseskapaaciteten allerede nu, da prognoser udarbejdet af Socialstyrelsen viser, at der i 1990 vil være stor mangel på uddannede pædagoger.

Den stigende efterspørgsel efter pædagoger viser sig allerede nu, idet antallet af fuldtidsarbejdsløse pædagoger i BUPL er ca. 2½ pct. Endvidere kan den øgede efterspørgsel registreres ved det store antal stillingsannoncer (ca. 400 i det sidste nummer af *Børn og Unge*).

Da landets børnehave- og fritidspædagogseminarier gennem de senere år har været udsat for voldsomme nedskæringer, vil de hurtigt kunne omstille sig til øget aktivitet, da de bygningsmæssige rammer for en udvidelse er til stede.

Svar (29/7 87):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan bekræfte, at der ifølge seminariernes telefoniske oplysninger den 2. juli 1987 er et samlet tal på 2.843 børnehavepædagogansøgere (heraf 1.236 1. prioriteter) og 1.397 fritidspædagogansøgere (heraf 543 1. prioriteter).

Det samlede antal 1. prioriteter svarer næsten nøjagtig til 1986-søgningen, og tilgangen må således anses for stabiliseret. Der gøres opmærksom på, at der erfaringsmæssigt er adskillige gengangere i det samlede antal, da en ansøger har 3 seminarieønsker inden for samme uddannelse og 8 ønsker i alt. Det kan udmærket tænkes, at den samme ansøger ønsker 3 børnehaveseminarier og 3 fritidspædagogseminarier.